

загубена, Богыне!—Зетъ ми Стоянъ мж бѣше обралъ и побѣгнѣлъ,—едно женско дружествого уведѣ въ правый-тѣ пѣтъ.—Той днесъ трепери надъ мене и надъ чядо-то си.—И тѣй, Богыне, азъ днесъ съмъ най-честита-та бабичка.—Азъ, коя-то проклѣвахъ день-тѣ на рождѣніе-то си—днесъ азъ славѣхъ прѣмъдрость-тѣ на създателя, на всеилный-тѣ, и всемилостивый-тѣ и всеблагый-тѣ Богъ Господь нашъ отецъ, кой-то строго опытва, строго наказва, нѣ и щедро награждава.—

Богыня-та.—(радостно) Благодарѣхъ ти бале—благодарѣхъ ти за искреннѣхъ-тѣ любовь, [кож-то имашъ [къмъ [нашій-тѣ творецъ.—Бале, ты си прѣстарѣла—твой-тѣ дни сѣ вече малобройни, нѣ въ сичко-то течѣніе на живота си, ты не дѣй вкоренява въ сѣрдца-та на внуци-тѣ си нищо друго освѣнъ Любовь, любовь и любовь къмъ челящинѣхъ-тѣ !

Баба-та. (става) Богыне, дозволи ми да бѣдѣ около тебе!

Богыня-та. Окружайвай мж бале! Едничко-то мое душевно задоволствіе е въ това: да гледамъ добры-тѣ хора около себе си! (Баба-та и Мара ся оттегляватъ)

Позорище 6-то.

Предѣшны-тѣ, Драгана влиза съ единъ книжкѣ.

Драгана.—Туй е тя.—О, туй е Богыня-та! Поглѣдѣ-тѣ ѣ, чѣрты-тѣ ѣ—сичко-то показва [че е Богыня. (отива къмъ Богынѣхъ-тѣ, колѣничва) Богыне! сега за пръвѣ пѣтъ тѣ виждамъ, нѣ твой-тѣ ангелскы чѣрты ми доказватъ че ты си богыня-та Добродѣтель; а пакъ твой-тѣ духъ е описанъ въ тѣзи книжкѣ, коя-то е уставъ-тѣ на милостиво-то женско дружество.—(нажлено) О! Богыне! Азъ бѣхъ развратна жена, нѣ отъ кога-то ми паднѣ тѣзи книжкѣ въ рѣцѣ-тѣ, свѣтъ-тѣ свѣтнѣхъ за мене!!—Богыне! Да ли щѣ бѣдѣ достойна да вѣрвѣ по твой-тѣ пѣтъ?!—Достойна ли съмъ да станѣ и членъ на туй дружество?!—